

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

12. AARGANG 1925.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: E. von Rosen Holbergsgade 10. Tlf. 8907.	HÆFTE VI. JUNI
----------------------	---	---	-------------------

»SØMANDSFORENINGEN AF 1856«

AF

KOMMANDØR I. H. SCHULTZ

Idet »Under Dannebrog« bringer nærværende Artikel, udtaler Redaktionen sin varmeste Tilslutning til den deri indeholdte Opfordring til at yde »Sømandsforeningen af 1856« Interesse og Støtte.

Det er ofte udtalt til mig i min Virksomhed for »Sømandsforeningen af 1856«: »Vi kender slet ikke denne Forening, vi har aldrig hørt Tale om den.« For at denne Bebrejdelse ikke mere skal kunne rettes til mig, i ethvert Tilfælde af dette Blads Læsere, skal der her gives en kort Fremstilling af ovennævnte Forenings Formaal, Virkeform og Midler.

»Sømandsforeningen af 1856« stiftedes i det nævnte Aar af Matros *Peter Funk* som en gensidig Assuranceforening, udelukkende for Søfolk og specielt for den menige københavnske Sømandsstand.

Men de erhvervede Midler var ikke tilstrækkelige til at naa det tilsigtede Maal, og i 1858, altsaa kun to Aar efter Stiftelsen, omformedes Foreningen til at virke efter Principet »Hjælp til Selvhjælp«, hvilket opnaaedes ved, at foruden de ordentlige Medlemmer af Sømandsstanden, som ønskede at nyde godt af Sømandsforeningen, kunde enhver anden dansk Mand eller Kvinde, som vilde hjælpe Sømanden, blive overordentligt Medlem af Foreningen gennem et aarligt Bidrag, og derved række Sømanden, som meget sjældent har lukreret ved sit Kald, en hjælpende Haand.

Ti Aar senere i 1867 skete en anden Hovedændring i Foreningens Virksomhed, idet Bestyrelsen udvidede den til at være gældende for hele Landet, istedetfor som hidtil at være indskrænket til København, og under denne Form har Foreningen virket til den Dag i Dag.

Foreningens Formaal er udtrykt i Vedtægternes § 1 og lyder saaledes:

a) at hjælpe Foreningens ordentlige Medlemmer, som er komen i Nød ved Forlis, Sygdom eller anden uforstyldt Aarsag;

b) at understøtte ordentlige Medlemmers Enker og forældreløse Børn;

c) at give ordentlige Medlemmer Pension, og

d) at befordre, saavidt Foreningens Midler strækker til, hvad der kan være til Gavn for Sømandsstanden i Almindelighed, og som kan tjene til dens Udvikling og Velvære.

De under Pktn. a, b og c nævnte Formaal er for Tiden opfyldt paa den Maade, at Bestyrelsen hvert 5 Aar, fra 1920, paa den aarlige Generalforsamling fastsætter Ydelsernes Størrelse, gældende for de næste 5 Aar.

Ved Generalforsamlingen den 4. Marts i Aar fastsattes:

Sygehjælp: 4 Kr. om Ugen,

Forlishjælp: 75 Kr.,

Begravelseshjælp: 60 Kr.,

Sømandspension: 120 Kr. om Aaret,

Enkepension: 120 Kr. om Aaret.

Desuden forøges Sømandspensionen med et Tillæg fra Minebøsseindtægten, som for i Aar er 20 Kr.

Ret til Pension har ethvert ordentligt Medlem, der har faret 15 Aar tilsøs, og har fyldt 60 Aar.

For de to Pensioners Vedkommende er det Foreningens Formaal at arbejde hen til at kunne give saa meget, som er tilladt en Aldersrentenyder at have uden Afkortning i Aldersrenten.

De under Pkt. d anførte Formaal er blevne løste paa den Maade, at Bestyrelsen for Sømandsforeningen, uafhængig af Sømandsforeningens Midler, har oprettet »Fonden for Opførelse af Sømandsboliger« af 1874, i hvilket Aar opførtes, paa Hjørnet af Wildersgade og Baadsmannsstræde, en Bygning, som indeholdt c. 75 Lejeboliger bestemte for Søfolk, og i Stueetagen et »Sailors Home« paa 30 Senge.

Den 1. September 1911 indviedes denne Bygning som »Prinsesse Maries Hjem for gamle Sømand og Sømands Enker«; i 1918—20 forøgedes Bygningen ved en Tilbygning med 24 Lejligheder og ved dens Fuldendelse er der nu 100 Lejligheder, alle Friboliger.

I Aaret 1917 erhvervede Fonden Ejendommen St. Annæ Plads 18, hvor den ene Kælderlejlighed blev ombygget til Frokoststue for Styrmandseleverne paa Navigationsskolen, hvilket Skolen har været meget tilfreds med, og naar Forholdene tillader det, agter man i Huset at indrette et billigt Pensionat for Styrmandselever.

Ret til at optages som *ordentligt* Medlem i Foreningen har enhver hæderlig dansk Sømand, der hører til Dæksbesætningen, har faret til Søs i to Aar og er under 40 Aar gammel. Er han mellem 40 og 50, afgør Bestyrelsen om han maa optages, og er han over 50 Aar, skal Generalforsamlingens Samtykke indhentes.

»Sømandsforeningen af 1856« er saaledes den ældste Forening her i Landet, som omfatter alle i Danmark hjemmehørende Søfolk, der hører til Dæksbesætningen, fra Jungmanden til Kaptajnen. — Enhver Sømand bør derfor gaa ind i denne Forening; for det meget ringe Kontingent af 10 Kr. om Aaret faar han Goder, som han ikke noget andet Sted i Verden kan erhverve sig for et flere Gange saa stort Aarskontingent.

Og bliver han saa heldig stillet i Livet, at han ikke behøver at benytte sig af sine Rettigheder som Medlem af Foreningen, har han ydet sin Støtte til sine Kammerater paa Søen, hvem Livets Storme har bragt mindre gunstig Sejlsads.

Vil en Sømand ikke gaa ind som ordentligt Medlem, bør han indtegne sig som *overordentligt* Medlem, Aarsbidrag 10 Kr., og derigennem støtte sine Kammerater; med den Organisation, som der er nutildags, hjælper hver Stand først og fremmest sig selv.

Men ikke alene bør hver Sømand melde sig ind i Foreningen; enhver der har sine Interesser paa Søen og enhver der har Interesse for Søens Folk, bør være Medlem, saaledes at »Sømandsforeningen af 1856« støttes af alle, der har Berøring med Sølivet.

F Ø R S T E G A N G I V E S T I N D I E N

AF RICHARD JENSEN

(Fortsat fra Marts-Heftet).

Da Ejeren, en Irlænder, var bortrejst, fik vi ikke set hans Bolig, og fik saaledes ikke Lejlighed til at anstille Sammenligning mellem hans og Arbejdernes Forhold.

Hver Arbejder havde et Hus og et indhegnet Stykke Jord. Husene var for det meste klasket op af gamle Pakkasser og indeholdt kun et, højst to Rum, til Ophold for Folk og Fæ, og her herskede et utroligt Svineri. I Haven tumlede Bornene, hvis Paaklædning, i de fleste Tilfælde, indskrænkede sig til et Sejlgarnsbaand om Maven, sig mellem langbenede, langørede og langtrynede sorte Svin, der til Forskel fra Bornene, der gennemgaaende var trinde og glinsende, var saa magre, at man kunde tælle Sidebenene. Men som de kunde løbe; jeg har set mangt et Dyr styrte afsted baade i Sorg og Glæde, men aldrig saa jeg noget, der i Fart kom paa Siden af de vestindiske Svin.

Hovedstaden, Christianssted, eller Bassinet, som den hedder paa vestindisk, var baade større og livligere end Westend, her var Guvernørbolig og Garnison. Indsejlingen var ret vanskelig, idet et Par mægtige Korallrev dannede Havn, deraf Navnet. Det havde den Fordel, at vi kunde bade i Havnen uden at blive ædt af Hajerne, der ikke kunde finde Vej mellem Korallrevene.

Simon Coopers hed en farvet Mand, som jævnlig kom ombord og solgte saltede Lemoner. En Dag indbød han Overmatrosen paa Krydstoppen, H. P. 44 og mig til Konfirmation.

»When du gom i Land i Fredag, du gom til maj, der stor Fornojsgomfmasion. Very nice litle girl gomfmeres.«

Om Fredagen stillede vi alle tre i stiveste Puds. Konfirmationen var endnu ikke forbi, og Simon Coopers benyttede Tiden til at forestille os for sin Frue. Mr. Coopers mødte med et vældigt Sæbeøje, som, for at være nøjagtigt i Lignelsen, var grønt; hvilket vist nok er karakteristisk for Negere.

Det var med en stolt Klang i Stemmen, at Mr. Cooper præsenterede:

»Her skal du se, min Fen, den Øje jaj stikken her, den go hva?«

Madame plirede gemytligt med det fri Øje, som hun vilde sige:

»Er det ikke en mageløs Mand, jeg har?«

The nice litle girl viste sig at være en Dame paa 36 Aar med fem Born, hvoraf den ældste var Mulat og konfirmeret Aaret i Forvejen. Nu havde Præsten, som aabenbart syntes, at fem Born var lidt rigeligt for en ukonfirmeret Pige, gjort Forestillinger.

Hun kastede straks sin Kærlighed paa H. P. 44, viste ham sine Smalben, og lod ham stoppe sin Pibe.

Til Festmaaltidet, som bestod i Kongefisk og Yams, serveredes Rom til fem Cent Flasken. Husets eneste Gaffel forbeholdtes Overmatrosen, som den højeste i Rangen, medens vi andre hjalp os med Fingrene. Efterhaanden som Gæsterne, hvis Antal var steget betydeligt, blev fulde, slæbtes de ind i Ægteparrets Soveværelse, hvor de blev lagt paa Gulvet i en Bunke, der, inden Festen var forbi, var af en ganske respektabel Størrelse.

Aftenen endte med »Bambula« hos en Slægtning af vor Vært, som boede i Udkanten af Byen.

Her var det nær gaaet galt.

Blandt alle H. P. 44's charmerende Egenskaber var ogsaa den, at kunne pibe i Fingrene, og han forlystede Selskabet med nogle Pift, som næsten fik Taget til at

ryge af Hytten, men som aabenbart tiltalte the coloured lads i høj Grad, og fra hvem Opfordringen: »Johnny, whizle once more!« lod ustandseligt.

Den Lykke H. P. 44 saaledes gjorde hos det forholdsvis smukke Køn, smagte imidlertid ikke de sorte Kavallerer, og hver Gang han bød en Dame op til Dans, skød en lang, spraglet Fyr op mellem ham og Damen, med et:

»No, no, no my wife!«

Da dette havde gentaget sig en fire, fem Gange, blev H. P. 44 vred:

»Det kan da, for Fanden, ikke være dine wifer allesammen,« og i næste Nu laa Negeren i Dækket, saa lang han var; omtrent i samme Øjeblik blev vi alle tre fulgt til Dørs paa en Maade, der tydelig røbede, at Herrerne ikke længere satte Pris paa vort Selskab.

Postbefordringen mellem Øerne besørgeades af en gammel Søroverkorvet »Vigilant«. En Dag bragte den Ordre om at komme til St. Thomas og fylde Kul, for derpaa at gaa til Haïti og klare nogle diplomatiske Forviklinger. Om Aftenen fortøjede vi ved Kulpladsens Bolværk for at begynde næste Morgen. Kulfolkene, som stillede til Arbejde Klokkeren seks, bestod af en Snes Kvinder og tre Mænd. Det var i Tournurens Tid, og Kuldamernes Tournurer var mindst en halv Gang større end de europæiske. Hver Dame havde en Kurv, som Mændene fyldte og anbragte paa Damens Hoved, naar alle Kurvene var fulde, satte Karavanen sig i Bevægelse. Efterhaanden som de passerede Faldrebet, fik de udleveret et Zinkmærke, som de puttede i Munden, og op ad Dagen saa de ud, som de gik med vældige Tandbylder.

I Middagsstunden dansede de, saa Kulstøvet stod dem om Ørene. Mod Erlæggelse af Kultegn leverede Mændene Musikken. Sidden paa et Plankeværk sang de i vilden Sky, og ledsagede Sangen med Hamren paa gamle Grydelaag og Kasseroller og med at slaa Hælene mod Plankeværket.

Til denne Musik dansede Damerne nogle Danse, som sikkert ikke var komponeret af Bournonville, og som næppe vilde have gjort sig i »Bethesda«.

Om Eftermiddagen kom Postdamperen og skulde fylde Kul, hvorfor vi halede ud paa Rheden og fortsatte fra Pram. Pludselig blev en af Damerne syg, og Skibslægen blev hentet. Efter at have undersøgt hende, udbød han:

»Hun maa øjeblikkelig i Land, hun skal føde.«

Fire Mand sprang i Jollen, og vi roede saa Aarerne var ved at knække. Inden vi naede Land, nedkom hun imidlertid med en lille Pige, som senere blev opkaldt efter Korvetten og kom til at hedde Dagmar.

Paa Vejen til Haïti mødte vi en fransk Fregat, hvis Finkenetsklæder var malet gule. Vor Næstkommanderende, som fra en treaarig Tjeneste paa den franske Flaade, havde hjembragt en udpræget Forkærlighed for franske Orlogsskibe, gav øjeblikkelig Kanonéren Ordre til at lave en Ballie gul Maling og have Pensler i Beredskab. Alle Underofficerseleverne blev fordelt til hver sit Stykke Finkenet. Da dette var besørget, gik Næstkommanderende til Chefen, som dog intet vilde høre om gule Finkenetsklæder. Men Næstkommanderende gav ikke op, hver Morgen, naar Chefen kom paa Dækket, bombarderede han ham, og fik ligesaa regelmæssigt Afslag. Den femte Dags Morgen kunde Chefen ikke mere, og da Næstkommanderende fornyede sin Anmodning, raabte han tænderskerende:

»Mal! Mal Finkenetsklæderne, mal mig, mal dem selv, mal os allesammen gule, og lad mig saa have Fred.«

En Time efter straalede Finkenetsklæderne saa en Kanarieflugt kunde blive misundelig. Næstkommaderende havde dog den Tilfredsstillelse, at gule Finkenetsklæder blev reglementerede efter vor Hjemkomst.

Vort Ophold paa Haïti blev forsaavidt en Skuffelse, som der, paa Grund af, at Haïti og St. Domingo var i Krig med hinanden, ikke blev Landlov. Og det var kun en tarvelig Trøst, at Besætningen paa en amerikansk Korvet, som vi laa sammen med paa Port au Princes Rhed, heller ikke havde været i Land i de tre Maaneder, Korvetten havde ligget dér.

Blandt Folkene i Amerikaneren var ogsaa en halv Snes danske Matroser, som jævnlig besøgte os. De fortalte en Tildragelse fra en spansk Damper, der ligeledes laa paa Rheden. Spanieren havde ikke kunnet klare sine Forpligtelser, og for at forhindre den i at unddrage sig dem ved Flugt, var den berøvet nogle af sine Maskindele. Da den spanske Kaptajn havde faaet Nys om, at der paataenkes et Attentat mod Skibet for at benytte det til Krigsbrug, anmodede han Amerikaneren om Hjælp. Det blev aftalt, at der fra et Kooje skulde vises rødt Lys, naar Overfaldet fandt Sted, og hver Aften barrikaderedes Lugerne. Ombord i Orlogsmanden var stadig en bevæbnet Styrke rede. En Nat myldrede en Masse indfødte ombord og Signalet blev givet. Nogle Øjeblikke efter entrede Amerikanerne fra den modsatte Side, og drev, med Kolbeslag, Angriberne fraborde. Kun de amerikanske Negermatroser gik mere aggressivt til Væks, de brugte Bajonetten af et godt Hjærte med det Resultat, at flere af deres Stammefrænder flød som Lig i Havnen Dagen efter.

Om det skyldtes denne Tildragelse, eller om det var grundet paa Krigstilstanden, skal jeg lade være usagt, nok er det, at ombord hos os blev Skildvagternes Antal stærkt forøget, alle med skarpladte Geværer og Ordre til at skyde, naar Fartøjer ikke svarede efter at være prajet tre Gange. Den første Nat kom en énlig Baad forbi, Skildvagtens paa Bakken prajede tre Gange:

»Hvem der!«

Men da der, som bekendt tales Fransk paa Haïti, er det forstaaeligt, at Prajene forblev uensede. Skildvagtens skød, og den vagthavende Officer, som opholdt sig i Ruffet, kom styrtende. Efter at have skældt Skildvagtens Pelsen fuld, blev alle Geværer afladede, og næste Nat kom kun det sædvanlige Antal Skildvagter paa Post.

Der gik i nogle Dage Rygter om, at Negerpræsidenten vilde aflægge Besøg ombord. Det blev imidlertid ikke til noget, derimod kom den danske Konsul — en typisk fladnæset Neger — i straalende Uniform, ombord. Salutten, som blev afgivet til hans Ære, morede ham kostelig; hver Gang der gik et Skud, knækkede han sammen i Knæene, slog sig paa Laarene og grinte, saa Mundvigene næsten mødtes i Nakken. Forøvrigt blev det sagt om ham, at han var en anset Læge, og at han, efter at være blevet udnævnt til Konsul, i Løbet af tre Maaneder havde lært sig saa meget Dansk, at han kunde forstå og gøre sig forstaaelig paa Dansk.

Da vi kom tilbage til St. Thomas, laa der Brev til mig fra en af mine hjemmeværende Kammerater, hvori han, til min store Glæde meddelte, at jeg var stukket ud til »Fylla«, som skulde paa Grønlandstogt: »Og«, saaledes sluttede Brevet, »jeg haaber, at Du ikke bliver alt for bedrøvet, naar jeg fortæller, at H. P. 44 skal med.«

KORVETTEN »DAGMAR«

*Du gamle Korvet, hvor jeg kendte hver Planke,
Hver Pullert, hver Skødsknægt fra Bakke til Hæk,
De blanke Kanoner, din Rejsning den slanke
Og Fartøjer midtskibs og hvidskuret Dæk.*

*Du gamle Korvet, hvor vi turede sammen
Fra klodsrebet Merssejl i Nordhavs Nordvest,
Til lunken Pasatvind, til Fryd og til Gammen,
Til farvede Piger, til Palmer og Fest.*

*Du gamle Korvet, naar i Middelhavshavne
Du toppet og braset laa pillen og net,
Da kaldtes du tidt ved de særeste Navne,
Men kendtes dog bedst som »den danske Korvet«.*

Richard Jensen.



FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirking af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

HOVEDFORENINGENS GENERALFORSAMLING DEN 19. APRIL 1925.

Det ordinære Sendemandsmøde afholdtes i Studenterforeningens Sal Kl. 2 Eftm. og blev ret langvarigt. Ca. 70 Delegerede havde givet Møde, da Formanden, Kommandør Hector Kiær, bød Velkommen og foreslog Fabrikant Kjær, Aalborg, til Dirigent, hvilket eenstemmigt vedtoges. Dirigenten takkede for Hvervet og fastslog lovlig Indvarsling, hvorefter Formanden tog Ordet for Aflæggelse af Aarsberetningen og indledede denne med Omtale af det Tab, Foreningen havde lidt ved at dennes Æresmedlem, Godsejer Schou, Palsgaard, var afgaaet ved Døden, og vi derved havde mistet en trofast Ven, der paa mange Maader og ved mange Lejligheder havde vist sin Interesse for Foreningen, og medens Forsamlingen rejste sig, udtalte Kommandøren et »Ære være Godsejer Schous Minde«.

Af Aarsberetningens mange Punkter, hvis Hovedindtryk var, at Aaret havde været roligt og godt med Fremgang i Arbejdet, skal særlig anføres Arbejdet med Veteranbogen, hvis Salg stærkt anbefalede, og Veteranfondet, der vel endnu ikke havde naaet det i Lovene fastsatte Beløb, 5000 Kr., men som dog ved forskellige meget velkomne særlige Bidrag havde set sig i Stand til paa den 9. Majdagen at uddele flere Understøttelser til trængende Veteraner. Af Grundfondets Midler var indkøbt for 4500 Kr. Statsboligfondsbobligationer, hvorved var opnaaet 6 pCt. af Pengene. Med Kredsen var drøftet Ministeriets Afrustningsforslag, men denne Sags Forløb havde i Øjeblikket ingen Interesse. Forskellige Oplysninger gaves om den fra 1. Juni 1925 iværksatte Adskillelse af Hovedforeningens og København-Kredsens Kontorer, og efter Oplæsning af Veteranfondets til Vedtagelse fremsatte Lovforslag og efter nogen Diskussion herom, i hvilken deltog Buchgreitz, Odense, Schoustrup, og Næstformanden, satte Dirigenten Forslaget under Afstemning og det vedtoges eenstemmigt, med en af Buchgreitz foreslaaet Ændring til § 14. Til det i denne Lov nævnte Udvalg, som skal tage Bestemmelse om den aarlige Uddeling af Midlerne, foresloges for København Skibsrheder A. O. Andersen, for Øerne Telefonmester Buchgreitz, Odense, og for Jylland Materialbestyrer Ferdinand Jensen, Hirtshals, og disse valgtes.

Formanden omtalte dernæst Medlemsbladet og anmodede Næstformanden om en Redegørelse for dettes Forhold. Grosserer K. L. E. Jensen gennemgik derpaa udførligt hele Stillingen og særligt Foreningens Kontrakt med Bogtrykkeren og de Forhold, under hvilke denne i sin Tid var indgaaet samt hævdede, at dens Indhold var saa gunstigt, som man under de daværende Omstændigheder kunde opnaa det. Den umiddelbart efter Kontraktens Indgaaelse af Postvæsenet iværksatte enorme Portofoforhøjelse, ca. 300 pCt., var Hovedaarsagen til

de Vanskeligheder, man havde haft at kæmpe med, men man ventede ved bl. a. Reduktioner af Papirkvaliteten og Afgivelse af $\frac{2}{3}$ af Forsiden til Annoncer, at kunne bringe Balance. Han opfordrede indtrængende Sendemændene til at erindre Kredse om Indsendelse af de tidligere vedtagne Tilskud af 50 Øre pr. Medlem til Bladets Drift i den vanskelige Tid man havde at gennemgaa. Ved de nu foreslaaede Reduktioner, haabede man at kunne forbedre Bladets Budget med ca. 1500 Kr. p. Aar.

Overretssagfører Schoustrup oplyste, at København-Kredsen til Bladet havde ydet et Tilskud pr. Medlem af 50 Øre, ialt 650 Kr. plus 30 pCt. af Ekstrakontingentet, 753 Kr., og Kredsen saa sig ikke fremtidig istand til at yde dette, i Særdeleshed ikke, naar de øvrige Kredse ikke opfyldte deres Løfte om Indsendelse af det vedtagne Tilskud. Efter Gennemgang af en af ham opstillet Beregning af Kredsens Udgifter, hvilken var tilsendt Hovedbestyrelsen, paaviste han, at der praktisk talt for denne intet blev tilbage til sig selv, og beklagede iøvrigt Ophøret af det fælles Kontor, der havde været billigt. Formanden gav forskellige Oplysninger vedrørende denne Sags Udvikling. L. O. Nielsen, Nakskov, meddelte, at denne Kreds havde nægtet at give Tilskud til Bladet, idet Kredsens økonomiske Forhold ikke havde tilladt dette og fordi man ikke vilde gaa til nogen Kontingentforhøjelse. Schoustrup var underrettet om Kontorchef Kjærs Tilbagetræden, men fastholdt, at det fælles Kontor var det billigste. Næstformanden omtalte den Situation, under hvilken man var gaaet til Kontorets Deling som en Nødvendighed, og Stuhr, Aalborg, udtalte sig for, at den Divergens, som syntes at have været tilstede, ikke maatte influere paa det vanlige gode og kammeratlige Forhold i Foreningen. Værkmester Borrild paaviste Umuligheden af at skride til Kontingentforhøjelser og anviste Besparelse som den eneste Udvej til Balance. Fabrikant E. Johnsen omtalte Bladets Kontrakt samt paapegede de Udveje til en bedre Drift af Bladet, som allerede forlængst var angivne af ham. Han udtalte sig for Nedsættelse af et 2 Mands Udvalg som skulde bistaa ved Administrationen. Næstformanden tilbageviste den udtalte Kritik og erindrede om den Tvangssituation under hvilken Kontrakten i sin Tid var indgaaet, — iøvrigt var denne Kontrakt i sit Indhold ganske lige de tidligere man havde haft. Portofoerhøjelsen, 3 Gange saa stor som tidligere, er Skyld i Misæren.

Regnskabet aflagdes derefter af Direktør Harhoff og gav ikke Anledning til nærmere Diskussion, kun ønskede Værkmester Borrild Regnskabet's Affattelse mere tydelig og almen forstaaeligt, og mere specificeret for de enkelte Virksomheders Vedkommende, hvortil Formanden replicerede og udtalte, at man havde gjort det saa let fatteligt som det var muligt; bl. a. vilde Veteranfondets Regnskab ikke kunne udskilles før Fondet var endelig dannet. Efter nogen Diskussion gaves der eenstemmig Decharge. Baron Haxtausen, Nyborg, rettede en Tak til Bestyrelsen for dennes Arbejde.

Under Punkt 4: »Indkomne Forslag«, meddelte Dirigenten, at der var indkommet 2 Indbydelser henholdsvis fra Odense og Aarhus til Afholdelse af Sendemandsmøde i een af disse Byer næste Aar, og herom udtalte sig d'Hrr. Konsul Anton Nielsen og Telefonmester Buchgreitz samt Formanden. Efter nogen Diskussion om Lovenes § 15 og dennes Tydning, gav en foretagen Afstemning det Resultat, at Mødet afholdes i Aarhus i 1926.

Punkt 5: Bestyrelsesvalg, gav til Resultat, at hele den gamle Bestyrelse genvalgtes, med Undtagelse af Hr. Stoumann, der havde ønsket at fratræde og i hvis Sted man indvalgte Bankasserer C. Nath.

Den afgaaede Revisor, Hr. Fuldmægtig Clausen, genvalgtes.

Punkt 6: »Eventuelt« gav Anledning til nogen Diskussion. Schoustrup fastholdt, at København-Kredsen ikke mere saa sig i Stand til at yde Bidrag til Medlemsbladet. Ingeniør Klæbel, Esbjerg, ønskede stenografisk Referat af Sendemandsmøderne og fyldigt Referat af disse i Bladet, da disse Møder har megen Interesse blandt Medlemmerne. Grosserer Schou fore-

slog, at man ikke rørte ved Spørgsmaalet om Tilskudet til Bladet, forudsat, at de andre Kredse ydede deres Tilskud, hvilket Schoustrup ikke kunde tiltræde, heller ikke Værkmester Borrild. Inspektør Lauritz Jensen, Horsens, udtalte, at det sikkert beroede paa en Forglemmelse, naar enkelte Kredse ikke havde faaet indsendt deres Tilskud, og fremførte en Beklagelse af, at Hovedbestyrelsen ikke havde sendt en Repræsentant til Godsejer Schous Begravelse. Formanden beklagede, at Hovedbestyrelsens Medlemmer ved Bortrejse og paa anden Maade havde været hindrede i at give Møde, men fandt det iøvrigt rigtigt, at Lokalkredsen optraadte selvstændigt ved saadanne Lejligheder. Iøvrigt udtalte Formanden, at Forretningsudvalget som saadant havde Ansvaret for Bladets Økonomi, men at han ved den Udvikling som hele denne Sag havde taget, saa Vanskelighed ved at fortsat at forblive som Formand, hvilken Mening ogsaa deltes af Næstformanden, der bl. a. med Hensyn til Regnskabet udtalte som sin Mening, at dettes Affattelse var særdeles fyldig og let overskuelig. Man havde endda gjort sig særlige Anstrengelser for ved en stærk Specifikation af Posterne, at lette Oversigten. Søfartschef Heise henstillede til Formanden og Næstformanden ikke at fastholde deres Udsagn om Tilbagetræden, men anmodede dem begge om at vedblive deres udmærkede Arbejde for Foreningen, og hertil sluttede sig saavel Politibetjent Høffler, Aalborg, Konsul Anton Nielsen, Aarhus, som ogsaa Værkmester Borrild, der ligesom Konsul Nielsen, efter have faaet konstateret, at der i Forretningsudvalget herskede fuld Enighed om Bladets Administration, tog sit førnævnte Forslag om et 2 Mands-Udvalg tilbage, og et af Konsul Nielsen stillet Forslag om et Tillidsvotum til Bestyrelsen modtoges med Akklamation, hvorefter Formand og Næstformand takkede for den viste Tillid. Formanden foreslog derefter, at der fremtidigt ydedes 25 Øre til Bladet i Stedet for 50 Øre, idet dog naturligvis de Kredse, som ved den tidligere Vedtagelse havde forpligtet sig til 50 Øre, men hvis Tilskud endnu ikke var indgaaede, betalte dette Beløb og dernæst for det kommende Aar 25 Øre. Materialbestyrer Ferdinand Jensen, Hirtshals, udtalte sin Glæde over Formandens og Næstformandens Forbliven. Han mente, at Kredsen maatte kunne yde noget Tilskud til Bladet.

Barber Christensen, Næstved, udtalte Ønsket om et særligt Emblem for de gamle Marineveteraner, som disse sikkert med Glæde vilde bære, og Formanden lovede at tage denne Sag under Overvejelse.

Hermed hævedes Generalforsamlingen.

Kl. 7 samledes man til Aftenfesten i den store Sal, hvor man under festlige Former og hyggeligt Samvær tilbragte nogle fornøjelige Timer.



Tirsdag den 14. Maj aabnede Lavet sin Sommerskydning i Carlsbergpavillonens Have. Endskønt Skytterne ikke havde trænet i Vinterhalvaaret, var de enkeltes Resultater gode, og alle stræbte kun efter at faa Bøssen til Kinden igen. Der var udsat Præmier til de to bedste Skytter, og disse vandtes af Vognmand N. Hansen 1. Præmie med 30 Point, Apoteker N. Peytz 2. Præmie med 29 Point.

Efter Skydningen samledes alle til kammeratligt Samvær i Salen. Ved et Glas Punch udtalte Formanden for København-Kredsen, Grosserer V. Schou, et oprigtigt Ønske for den nye Formand i Lavet, at han maatte faa Held, Lykke og Kræfter til at føre Lavet videre i Fremtiden. Formanden, Fabr. Hornung, takkede for de smukke Ord, og lovede et godt Samarbejde saavel til Moderforeningen som til Kammeraterne i Lavet. Forskellige Taler, Sange og Historier udfyldte Resten af Aftenen, indtil man skiltes og lovede hinanden, at møde flittigt til Skydningen i Sommerens Løb, indtil det forsømt var indhentet.

Tirsdag den 9. Maj, den anden Aften i Sommersæsonen, var der ogsaa mødt mange af Lavets trofaste Skytter. Resultatet af Skydningen var godt. Den bedste Skytte paa denne Aften blev

Cigarhandler M. Parbæk 1. Præmie med 29 Points og af Klassen med under 6 Point i Gennemsnit for Aaret 1924 vandtes den udsatte Præmie af Repræsentant Ottmar med 29 Points. Begge disse Præmier var udsat af Næstform., Apoteker N. Peytz, som efter end Skydning overrakte disse til de heldige Skytter.

I den herlige Sommeraften samledes Kammeraterne ved et langt Bord i Haven for at nyde forskellige Forfriskninger, og da Havens Orkester til Pausen sluttede med A. Dur, vor bekendte Slagsangs Toneart, opfordrede Formanden alle at istemme denne, som lød prægtig og taktfast i den lune Sommeraften.

TIL SKYTTELAVETS MEDLEMMER.

Til de to næste Mødeaftener er der, ligeledes af en god Kommerat, udsat to Præmier pr. Aften, som kan vindes af de Skytter, der opnaar det bedste Resultat, og som ikke har modtaget Præmie i dette Aar. Derfor er der Chance for alle. Mødeaftenerne i Juli er Torsdagene den 9. og 23. Kl. 6.

JUBILÆUMSFESTEN I KØBENHAVN

DEN 11. MAJ

125 Jubilarer af Aargangen 1875—85—1900 samledes Kl. 9½ Form. ved Værftsbroen og under d'Hrr. Søminemester Larsens og Artillerimester Bruhns m. fl. dygtige Førerskab besaas Flaadestationen.

Arsenalet forevistes, og de forskellige gamle Vaabens Anvendelse forklaredes paa den dygtigste Maade af Løjtnant Nielsen. Modelkommeret med dets enestaaende smukke Samlinger blev forevist af Hr. Dørge, og begge Samlinger fandt i Jubilarene en beundrende Skare, der med stor Interesse besaa de smukke Sager.

Efter at Orlogsskibet »Niels Juel« og en Undervandsbaad var forevist Deltagerne, samledes man til Frokost i Marketeriet, hvor der serveredes Bixsemad, Øl, Kaffe og Cigar.

Ved Frokosten bød Formanden E. Nielsen velkommen.

Efter Frokost marcherede Fstedeltagerne under Kommando og med fuld Musik (dirigeret af »den falske Fini«) til Flyvebaadstationen, hvor Vandflyvemaskinernes Ejendommeligheder blev indgaaende forklaret af de unge, dygtige Flyverofficerer. Med Søløjtnant Jastrau som Fører og Søløjtnant Ove Petersen som Observatør gled en Maskine til Vejrs og det var en Nydelse for Jubilarene at følge Maskinens Bevægelse saavel paa Vandet som i Luften.

En Flyvetur tildeltes Barbermester Niels Larsen, Frederikssund (Musikdirigenten) for hans udmærkede Ledelse af Jubilæumfestens Musikkorps.

Formanden bragte saavel Marinens Repræsentanter som Flyverkorpsen en hjertelig Tak for den udmærkede Formiddag, og der udbragtes et Leve for saavel Marinen som Flyverkorpsen.

Kl. 5½ stilledes til Paaklædning paa Munderingsdepotet, hvor Deltagerne blev pyntet med Huer og Kraver, og det var en dejlig Flok Marinegutter, der under Tonerne til Holmens faste Stok bænkedes om de festlig smykkede Borde. Under lydøs Stilhed hejstes Flaget og staaende sang Deltagerne »Kong Kristian«. Formanden bød Kammeraterne velkommen til Aftenfesten. Et særligt Velkommen bragte Formanden følgende Æresgæster: Kommandør Kiær, Grosserer Schou, Arkitekt Marston, Skibskonstruktør Bønnelycke, Løjtnant Nielsen, Søløjtnanterne Jastrau og Ove Petersen, Artillerimester Bruhn og Maskinassistent Rasmussen.

Ved Bordet, hvor der herskede den bedste og hyggeligste Stemning, udbragte Kommandør Kiær en Skaal for H. M. Kongen. I smukke og velvalgte Ord motiverede Kommandøren Skaalen, der fandt en jublende Tilslutning fra alle Deltagerne.

Hr. Sparbo (1900), udtalte i smukke Ord en Hyldest til Dannebrog. Hr. Marston talte om Traditionerne, der knyttes til den danske Marine, og udtalte det Haab, at disse Traditioner alletider maatte blive holdt højt i Ære.

Hr. Im. Stuhr (1900) talte for Kammeratskabet blandt Orlogsgæsterne og opfriskede mange gode Minder fra Orlogstiden.

Ved Kaffebordet blev der talt for de forskellige Aargange, for Æresgæsterne, for Festudvalget m. m. Hr. Kommandør Kiær takkede for Æresgæsterne og Formanden takkede paa Udvalgets Vegne.

Efter at et Billede var taget af Gutterne, samledes Deltagerne igen ved Bordene og Resten af Aftenen herskede der den bedste og hjerteligste Stemning.

Det vedtoges at samles igen om fem Aar, og der udtaltes det Haab, at der da maatte møde endnu flere frem, thi alle var enige om, at en bedre Dag havde ingen af Gutterne oplevet.

Kl. 1 blev Kommandoen strøget.

Udvalget beder alle modtage en hjertelig Tak for den Venlighed, det mødte alle Vegne.

KORSØR-KREDSSEN

afholdt den 12. Maj en Sammenkomst, hvortil Forsvarsbrødrene var indbudt. Fru Christensen sang nogle Sange, bl. a. af »Frk. Nitouche« med udmærket Foredrag og smagfuldt akkompagneret af Frk. Else Jensen.

Derefter deklamerede Tandlæge Ejlert forskellige af Storm-Petersens Historier. De Optrædende lønnes med kraftigt Bifald.

Saa kom Aftenens store Begivenhed: Bankkasserer Naths Foredrag om »Olfert Fischer«s Rejse til England i Anledning af Kroningsfestlighederne i 1911 i London. Ved ganske fortrinlige Lysbilleder fik Tilhørerne et Indblik i Livet ombord paa en Orlogsmænd, alt imedens Foredragsholderen førte dem gennem Kielerkanalen over Nordsøen (der gik i »Skjortearmer«) til England. Hr. Nath fortalte om de store Flaaderevuer, hvor alle Nationers Skibe var samlede, og hvor »Olfert Fischer« havde faaet Ankerplads mellem et kinesisk og et tyrkisk Krigsskib. Samtalen var Fingersproget. Billeder fra Festlighederne i Land var overladt Foredragsholderen af det danske Gesandtskab; den danske Værnepligtige kunde ikke komme paa nært Hold med sit Kamera.

Hr. Nath fængslede ved sit udmærkede Foredrag Tilhørerne en Time. Foredraget, der var spækket med smaa muntre Bemærkninger, lønnes med kraftige Klapsalver. Hr. Borrild var en paafidelig Hjælper ved Lykbilledapparatet.

Efter Foredragets Slutning takkede Lokomotivfører Lund paa de Tilstedeværendes Vegne Hr. Nath.

Der var alt for faa Tilhørere til Stede, naar der tages i Betragtning, hvor stort et Arbejde det koster at faa arrangeret et saadant Foredrag.

Efter Foredraget var der Bal til Kl. 1.

HIRTSHALS-KREDSSEN

afholder Udflugt til Skagen for Medlemmer med Damer Søndag den 12. Juli d. A.

Præcis Kl. 7 Morgen køres pr. Bil fra Afholdshotellet i Hirtshals, der gøres et kort Ophold i Frederikshavns Plantage, hvor der indtages en Forfriskning efter Behag, hvorefter der køres til Skagen til Hotel »Høgenhaug«, hvor der spises Frokost af de medbragte Madkurve i det Fri; i Tilfælde af Regn spises om Læ i Hotellet. Fælles Kaffe bord, hvor Programmet bliver bekendtgjort for Dagen.

Kammerater fra Skagens Marineforening vil samles med os. Eventuelt et Par Timers Dans paa Dækket ca. Kl. 7 Aften.

Tegning, der sker hos Bestyrelsen og er bindende, sluttet bestemt Mandag den 6. Juli efter den Tid kan ikke tegnes flere.

Pris pr. Deltager ca. 6 Kr. 50 Øre. Børn ca. 3 Kr. 25 Øre.

Emblem skal bæres. — Husk Sangbogen.

Udflugten bliver ikke bekendtgjort paa andre Maader end her i »Under Dannebrog«.

Bestyrelsen.

AALBORG-KREDSSEN.

Den 27. April fyldte Veteran og Dbmd., Æresmedlem Jens Mortensen, 85 Aar.

Veteranen var med i sidste Krig og deltog som Topsgast i Fregatten »Tordenskjold« i Træningen ved Svinemünde.

Den gamle har fundet sig et kærligt Hjem hos Arbejdsmand Jensen, Villa »Flid«, Vejgaard ved Aalborg. Han er blandt de første, der møder, naar Marineforeningen kalder paa sine Folk, og deltog ogsaa i Helgolandsfesten forleden.

Paa Fødselsdagen samledes hans nære Paarørende —

Børn og Svigerbørn om ham — ligesom Marineforeningens Bestyrelse gav Møde, medbringende en smuk Blomsterdekoration, for at lykønske den gamle.

Torsdag den 12. Maj fejrede fhv. Fører i D. F. D. S., Kaptajn *H. Bloch*, sin 80-aarige Fødselsdag. Marineforeningens Bestyrelse mødte paa Dagen hos den gamle Kaptajn og overrakte ham Foreningens Hilsen samt en smuk Blomsterdekoration.

Bloch har i mange Aar været en anerkendt og dygtig Fører i Selskabet. Han har gennem Tiderne ført »Union«, »Express« og nu sidst »Horsens«, og har siden Foreningens første Start været et interesseret og agtet Medlem.

Den 15. April begravedes paa Aalborg Kirkegaard Veteran og Dbmd., Æresmedlem, Skibsfører *Chr. Jensen*, Gaarden pr. Kirkholm.

Afdøde var i sidste Krig udkommanderet med Fregatten »Tordenskjold« og detog med den i Kampen i Østersøen.

Paa Begravelsesdagen var mange af hans gamle Kammerater inden for Marineforeningen mødt, ligesom Flag og Marskaller paraderede. Bestyrelsen var mødt fuldtallig.

Det var et gribende Syn, da det anselige Følge satte sig i Bevægelse, at se tre gamle Helgolandsveteraner, alle Dannebrogsmænd, tage hinanden i Haanden og gaa lige bag Kisten paa dens Vej gennem Byen.

Folk stod stille og blottede Hovedet i Ærbødighed. Efter at Flaget ved Graven var kippet som en sidste Hilsen, takkede Afdødes Søn særlig Marineforeningen for den store Deltagelse.

SKAGEN-KREDSSEN.

Jordfærd.

Den 1. Maj 1925 jordfæstedes paa Skagen Kirkegaard en af de gamle Marineveteraner fra 1864, nemlig *Jens Chr. Petersen*, der i en Alder af 87 Aar for nogle Dage siden var afgaaet ved Døden. Der var almindelig Flagning paa halv Stang for den gamle Veteran, og Marineforeningen, af hvilken den Afdøde var Æresmedlem, og af hvis Medlemmer mange var mødt, ledsagede Kisten til Graven under Flaget. Pastor Møller, Raabjerg, talte og forrettede Jordpaakastelsen.

KAPTAJN, FHV. FRIHAVNSDIREKTØR M. G. SCHMIDTEN

I sit 72. Aar er Kaptajn *Marcus G. Schmidt* den 8. Maj afgaaet ved Døden i sit Hjem i København efter længere Tids Svagelighed, og Marineforeningen har derved mistet et af sine trofaste Medlemmer der, fra Foreningens Stiftelse i 1913 og indtil Sygdom i Fjor tvang ham til at trække sig tilbage, med varm Interesse og personligt Arbejde indenfor Københavns-Kredsens Bestyrelse gennem 10 Aar ikke blot var en kyndig Repræsentant for Handelsmarinen i vore Rækker, men ogsaa ved sin Ungdoms Forbindelse med Orlogsmarinen besjælet af en til det sidste usvækket Følelse for vort Søværn og dets Fremgang.

Allerede som ung Koffardikaptajn og Fører af Tankdamperen »Christine« havde Kaptajn Schmidt henledt Opmærksomheden paa sig som en udmærket Sømand. Meget tidlig gik Schmidt tilsøs, optoges paa Søofficersskolen, men vendte, efter at have deltaget bl. a. i »Sjællands Togt til Suezkanalens Aabning, tilbage til Koffardimarinen og blev i 1880 Dampskibsfører. 11 Aar senere overtog han Stillingen som Chef for »Thingvalla Linien« — senere Skandinavien—Amerika Linien's Kontor, New York, og blev dér, indtil han i 1904 kaldtes til at beklæde Stillingen som Direktør i Københavns Frihavn sammen med afd. Direktør *Thielsen*, i hvilken vigtige Stilling han med Dygtighed virkede indtil 1914. Foruden at lægge et stort og udmærket Arbejde i adskillige Institutioner med Tilknytning til Søfarten, bl. a. »Georg Stage«, indtraadte han i 1913 i Bestyrelsen for Marineforeningen Københavns-Kreds, hvis Arbejde gennem 11 Aar han med varm Interesse deltog i, og hvor hans indgaaende Viden om og Kærlighed til Marinen og Koffardimarinen, gjorde ham til en Medarbejder, hvis klare og fine Personlighed blev savnet, da Sygdom tvang ham til at søge Hvile. Han var »a noble Gentleman of the sea«.

Ære være hans Minde!

E. W. Marston.

HOVEDRESULTATERNE VED FLAADENS IDRÆTSSTÆVNE I MAJ 1925.

IDRÆT	PRÆMIE	UDSAT AF	VINDER	PRÆSTATION
Flaadens Tikamp	Holdpr.(Vandr.)	Marineministeriet	D. O. E. Skolen	33540 Points
	1. 2.	» »	Sømineass. H. C. Hansen D. O. Elev Ch. Madsen	19812 » 10800 »
100 m Løb	Holdpr. 1.	Marineministeriet D. O. Foreningen	D. O. Idrætsforening Artilleriass. G. Nielsen	65,06 S. 12,30 S.
1500 m. Løb	Holdpr. 1.	Marineministeriet D. O. Foreningen	Maskinass. L. Knudsen	4 M. 53,8 S.
Højdespring	Holdpr. 1.	Generalkonsul Block D. O. Foreningen	D. O. E. Skolen Artillerioverkst. Mikkelsen	7,60 M. 1,62 M.
Klavring	Holdpr. 1.	Marineministeriet D. O. Foreningen	Kadetskolen Søkadet H. Jørgensen	101,7 S. 15,8 S.
Kuglestød	Holdpr. 1.	Marineministeriet D. O. Foreningen	»Neptun« Artilleriass. H. Larsen	65,57 M. 17,59 »
Stafetløb	Holdpr.(Vandr.)	Kontorpers Idrætsf. O. V.	D. O. E. Skolen	2 M. 18 S.
Forhindringsløb	Holdpr. 1.	Marineministeriet Marineforeningen	D. O. E. Skolen D. O. Elev J. Nielsen	2 M. 34 S. 34,8 S.
Haandgr.-Kastning	Holdpr. 1.	Marineministeriet Marineforeningen	»Neptun« Dækskonstabel P. Olsen	472,82 M. 102,83 »
Pistolskydning	Holdpr.(Vandr.) 1.	Direktør Reck Marineforeng. Skyttelaug	D. O. Idrætsforening Søminem. V. Kastrup	649 Points 136 »
Fodbold	Holdpr. (Vandr.) vund. t. Ejendom.	D. O. Idrætsforening Marineforeningen	D. O. Idrætsforening Ingeniørass. W. Nielsen	2 Maal mod 2 (ingen Omkamp)
	» »	» »	Artilleriass. Aa. Andersen Dækskonstab. A. Hartvig-Jensen	
Tovtrækning	Holdpr. (Vandr.) vund. t. Ejendom.	Marineministeriet	Undervandsbaadsdivisionen.	
Fleuretægning	Holdpr. Vandrepr. 1.	Marineministeriet S. O. Idrætsforening Marineforeningen	S. O. Idrætsforening Søløjtn. Koføed-Hansen »	10 vundne Kampe mod 6.
Kaardefægning	Holdpr. 1.	Marineministeriet Marineforeningen	S. O. Idrætsforening Marineingeniør Hinrichsen	11 vundne Kampe mod 4.
Sabelfægning	Holdpr. 1.	Marineministeriet D. O. Foreningen	S. O. Idrætsforening Marineingeniør Hinrichsen	9 vundne Kampe 3 v. K. - 7 Touché
Kaardefng. f. S. O.	Opmuntringspr.	Marineministeriet	Marineingeniør Hinrichsen	5 vundne Kampe